

приредила Јована Папан

Сезона цепања школских књига и купања по фонтанама је у јеку. Матуранти, и мали и велики, прослављају завршетак једне етапе у својим животима, и чини се да сваке године матура постаје све већи спектакл – како у погледу помало „навијачко-хулиганске“ атмосфере која влада у школама и око њих, тако и у погледу естрадног гламура који прати матурске вечери. Шта је матура постала данас а шта би заправо требало да представља, за Нову српску политичку мисао говоре Драгомир Антонић, етнолог, Драгана Кањевац, новинарка и ТВ-ауторка, психолог др Зоран Миливојевић и Наташа Вукићевић, главни уредник магазина Родитељ&дете:

Зоран Миливојевић: Матуру објашњава само њено име које долази од латинске речи *ма турус*

, што значи зрео. Дакле матурирати значи сазрети, прећи из детета у одраслу особу. Матура се поклапа са стицањем пунолетства, а ово са завршавањем телесног развоја младе особе. Дакле, матура би требало да означава крај детињства, улазак у свет одраслих. Али такав улазак којег краси раскид са детињством, одређено знање, способност управљања собом, емоционална и социјална зрелост, добијање статуса грађанина.

Драгана Кањевац: Матурски испит би вероватно требало да представља круну школовања и начин да се стечено знање провери и утврди. Са ученичке тачке гледишта то је сигурно додатни „смор“- уз сва редовна одговарања и писмене задатке, ето још и неколико испита, на самом крају, кад је већ свима свега доста...из овакве перспективе готово да разумем све оно урлање и купање по градским фонтанама последњег дана

Матура у Србији, или естрадизација сазреванa

Пише: Драгана Кањевац, Наташа Вукићевић, Зоран Миливојевић, Драгомир Антонић
уторак, 07 јун 2011 12:35

школе! Матурско вече би требало да буде једна добра журка где би се друштво забавило, и попило и играло и певало. Не знам колико су хотелске забаве са шунка-сир-јаје овалима прави амбијент за матуранте, али те свадбарске забаве су постале наш стандард.

Наташа Вукићевић: Матура би требала да је испит оспособљености младих да функционишу самостално у даљем животу. Требало би на том испиту да покажу да знају да мисле својом главом и да су способни да се снађу у различитим животним ситуацијама.

Драгомир Антонић: Матура је оно што је увек и била - испит зрелости. Улазак у ред одраслих особа које могу саме о себи да брину. А прослава је увек славље са мало туге, јер је једно поглавље у животу завршено и иде се даље.

Чини се да је важност матуре као испита знања и зрелости данас потпуно засенена њеном гламурозном страном. Припреме трају месецима, од родитељске штедње, подизана кредита, третмана улепшавања у распону од соларијума до пластичне хирургије, преко куповине скупоцене гардеробе и изнајмљивања лимунзина до дочекивања зоре на сплавовима или по хотелским собама, по шаблону из холивудске Б продукције и уз слоган – секс, дрога, алкохол . Да ли је када је матура у питању, постало важније како ће се изгледати за матурско вече и да ли ће се имати "репрезентативне" слике за "качење" на Ф ејсбук , него шта се научило и да ли ће се, и како образовање наставити?

Зоран Миливојевић: Матурске вечери су постале још један спектакл и почињу да личе на естраду. А за сваки спектакл постоје сценарији у које млади људи желе да се

Матура у Србији, или естрадизација сазревана

Пише: Драгана Кањевац, Наташа Вукићевић, Зоран Миливојевић, Драгомир Антонић
уторак, 07 јун 2011 12:35

равноправно уклопе и да заблистају. У томе видим тежњу младих да функционишу као јавне личности, да се другима представе у сјају и гламуру. Да у свести своје генерације остану представљени на неки посебан начин. У свем томе форма је потиснула суштину.

Драгана Кањевац: Наравно да је најважније како ће ко да изгледа на матури, не знам да ли је скоро неко чуо да на матурској вечери друштво ћаска о избору факултета. Нормално је да то буде славље а не стармали дебатни клуб. Што се приступа тој вечери тиче - кад погледате у ком друштву живе и какви су им родитељи - такви су и матуранти и њихово паковање.

Наташа Вукићевић: Мислим да је малим матурантима много више стало до изгледа, а све остало је у другом плану. Опет треба подвући чињеницу да о изгледу брину искључиво девојчице тј. девојке, док су дечаци потпуно сви једнаки. Велики матуранти стварно делују зрело и озбиљно и већ их видим у различитим занимањима која ће одабрати.

Драгомир Антонић: Није само матура засењена гламурозношћу. Гламур је главни. Од порођаја па до сахране све је мање важна суштину од спољнег обреда. Снима се сам чин порађања и буквално живот детета од првог минута, преко свих фаза одрастања, школовања, веридби и венчања, до последњег овоземаљског даха.

Млади на матурске вечери одлазе са амбицијом да се проведу као богати и славни, а њихови родитељи их свесрдно подржавају у стварању те илузије. Што је најгоре, напор родитеља да им деца живе у облацима не ограничава се само на тај један дан, већ се деца "штите" од живота и стварности 365 дана годишње. Шта ово говори о нашем систему вредности и приоритетима? Када би родитељи из далеко богатијих земаља чули колико се овде троши на матуру, завидели би нам на стандарду - да ли као друштво имамо проблем са осећајем за реалност и за меру?

Драгана Кањевац: Да, ми као друштво дефинитивно имамо проблем са осећајем за реалност и меру, нисмо баш најзрелији, све у свему. Спремни смо да се истрошимо из ината (по принципу реплике српског сељака из филма Ко то тамо пева: Ко бре нема за карту, дај ми пет карата!), нарочито кад смо сиромашни и кад немамо. Просечан родитељ је толико испошћен и осујећен у задовољавању свакодневних потреба и већ је уморан од те љуте борбе која исто толико нема смисла као и дати 500 евра за салонке које ће принцеза само једном да обуче. Ма нек купи дете кад воли, једном се живи! Ова наша нерационалност није толико безразложна: сувише смо дуго изложени негативном каузалитету типа радиш-не зарадиш, да бисмо били рационални и имали меру.

Наташа Вукићевић: Као друштво имамо проблем са многим стварима. Будући да је реалност прилично суморна, тв нам даје слике успешних и као да се мозак свих наших људи преселио у свет са малих екрана и живи живот неких других људи умишљајући да је то и њихов живот...

Зоран Миливојевић: Наши људи се труде да буду добри родитељи, па се на различите начине жртвују за своју децу, а то укључује и материјалну жртву. Родитељи су спремни да учине све како њихово дете не би трпело што је “испод” друге деце. Они себе сматрају одговорним за дететов статус, и ако немају довољно материјалних могућности да испрате захтеве које намеће генерација, осећају се кривим. Намера је дакле позитивна, спречити да се код детета због лоше финансијске ситуације родитеља створе некакви “комплески”, али начин је дефинитивно погрешан.

Матура у Србији, или естрадизација сазревана

Пише: Драгана Кањевац, Наташа Вукићевић, Зоран Миливојевић, Драгомир Антонић
уторак, 07 јун 2011 12:35

